

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 31.

Sjette Session.

38te Møde.

Mandagen den 19de Februar.

(Forts.)

Schulin: Jeg vil tillade mig at gjøre et Spørgsmaal med Hensyn til den Post, der blev saameget omdiscuteret i Løverbags, nemlig den 4de Post under Theatret. Forinden vil jeg imidlertid spørge Udvalget, om det har ifinde at fastholde sin Mening i denne Henseende eller ikke. Forsaavidt Udvalget vil frasfalde sin Mening, behøver jeg ikke at tage Ordet; hvis det derimod vedbliver sin Indstilling, skal jeg tillade mig at forsøge paa at tilveiebringe et Forlig mellem Ministeriet og Udvalget. — Det forekommer mig klart, og det er yttret fra mange andre Competente, at denne Udsættelse ikke er paa sin rette Plads her; og det forekommer mig, at hvis Ministeriet vilde efterkomme, hvad Thinget forlanger, altsaa opgive denne militaire Magt i Theatret, saa vilde det, eftersom Cultusministeren har yttret, at Politimagten koster sex Gange saa meget, medføre, at Udgiften næste Aar vilde være sex Gange saa stor, og Følgen deraf vilde blive, at der vilde komme en sex Gange stærkere Revisions-Bemærkning derimod. Og Ministeriet eller vedkommende Bestyrelse vilde da faae en langt større Dadel for at have efterkommet Thingets Billie, end om den ikke havde gjort det. — Jeg begyndte imidlertid med at sige, at jeg vilde foreslaae et Forlig, og det troede jeg kunde stee paa den Maaade, at Udvalget kunde finde sig foranlediget til at lade Sagen falde, da det jo dog har opnaaet, hvad det egentlig vilde, nemlig, at baade Udvalget og Enhver af os vil kunne være fuldkommen vis paa, at, selv om der ikke

voteres over denne Udsættelse, vil det dog af Forhandlingerne fremgaae, at det er Thingets Mening, at disse Soldater ikke burde bruges der. Det forekommer mig derfor, at, naar Cultusministeren vilde yttre, at det under de tilkommende Budget-Forhandlinger vilde blive taget under Overveielse, om denne Politievagt kunde blive bestridt ved Politie og ikke ved Soldater, havde Udvalget opnaaet, hvad det vilde, og saa var denne Sag ordnet paa en mere hensigtsmæssig og rigtig Maaade. Jeg siger, at det er det Forlig, som jeg vilde prøve paa at tilveiebringe; men jeg mener ogsaa, at, da her rimeligviis ikke bliver affemt ved Navneoppraab, skylder Enhver, der ikke stemmer for denne Udsættelse, sig selv at yttre sig om Spørgsmaalet. Men, som sagt, jeg troer, at Udvalget godt kunde tage sin Indstilling tilbage; thi selv i Tilfælde af, at det vedbliver sin Mening, og dets Indstilling bliver vedtaget, vil det dog være en Seir af det Slags, man helst maatte ønske at undgaae. Derfor troer jeg, at Enhver, der er af samme Mening som jeg, skylder sig selv at documentere, at han ikke deeltager i denne Seir.

Ordføreren: Som Udvalgets Ordfører er jeg ikke bemyndiget til paa Udvalgets Vegne at tage Forslaget tilbage. Det er en Selvfølge, at ethvert alvorligt bestridt Punkt vil blive taget under fornyet Overveielse, men hvad Udsaldet vil blive, kan jeg naturligviis ikke nu have nogen Mening om. Jeg skal kun gjentage, at Indstillingen i hvert Fald er fuldkommen retfærdiggjort. Det er in confesso, at der er gjort Udgifter uden Bevilling, og det var som Følge deraf ligefrem Udvalgets Pligt selvstændig at undersøge deres Nødvendighed og Hensigtsmæssighed. En saa-